

Si algú creia que l'expressió «reconversió del sector» era només una frase per fer bonic als discursos i als informes econòmics sobre el present i el futur del turisme, haurà tingut una bona sorpresa en llegir la notícia: un total de noranta establiments hotelers de les comarques gironines han causat baixa en el Registre d'Activitats i Empreses Turístiques de la Generalitat des que es va iniciar el procés de reclassificació d'aquests equipaments. Reconversió, doncs, volia dir —entre altres coses— això: que les infraestructures d'acollida havien de millorar, i que els que no tenien capacitat de millora havien de plegar i dedicar-se a una altra feina.

En els darrers mesos, l'Administració autonòmica ha procedit a fer les inspeccions derivades de les disposicions legals i, com a conseqüència, molts establiments han fet o estan fent obres de remodelació. La inversió global dels empresaris gironins per ajustar-se a la normativa vigent serà de l'ordre dels cinc mil milions de pessetes.

Però això, naturalment, només és un capítol d'una realitat molt més complexa. Ho ha vist clar el president de l'Associació d'Hostaleria de l'Alt Empordà quan ha declarat: «Hem de continuar la reconversió cap a la millora de la qualitat dels serveis, perquè si només netegem la cara dels hotels i no rentem la cara als serveis que oferim, malament rai». I el raonament lògic l'ha dut encara més enllà: «Si nosaltres millorem les instal·lacions i els serveis, però, per la seva part, l'Administració no millora la infraestructura viària, i si els serveis telefònic i correus no funcionen i tampoc no es creen escoles d'hostaleria per formar professionals, mai no podrem competir amb la resta de països comunitaris».

És evident que la reconversió turística no s'acaba en els hotels; en tot cas, només hi comença. Resten encara pendents la congestió circulatòria, la mala infraestructura sanitària, la precària oferta esportiva i recreativa, la limitació dels complements culturals, la destrucció del paisatge, la contaminació de l'ambient i, sobretot, la baixa qualitat del servei. La nostra indústria turística s'ha d'adaptar a les noves circumstàncies del mercat, que cada dia exigeixen més una relació correcta entre les condicions de l'acolliment i els preus.

Queda, doncs, molt camí per recórrer en la direcció de la reconversió. Els problemes a resoldre són materials i d'estructures, però són encara més de persones i d'esperit. En el famós llibre *La industria de los forasteros*, publicat a Ciutat de Mallorca l'any 1903, Bartomeu Amengual ja recordava el diàleg sostingut entre una olotina i un català acostumat a viatjar per Suïssa. Mentre la primera, arborada de patriotisme local, li cantava les excel·lències del clima, de les fonts i dels prats de la Garrotxa, el segon, implacable, contestava: «Però aquí no hi ha suïssos, senyora. Aquell país ofereix totes les comoditats desitjables gràcies a l'enginy, l'esperit d'empresa, el caràcter servicial dels seus habitants. Tant com la natura, atrau als estrangers el bon tracte i la intel·ligència dels habitants, la comoditat dels allotjaments, les facilitats que es poden trobar per a tot».

Aquesta lliçó, tan antiga com el segle, és encara la mateixa que cal posar per davant quan es parla de reconversió turística.